

9th വർഷം
2025
ജൂൺ 15

പരിശുഡ ത്രിത്യത്തിന്റെ
തിരുനാൾ

Laity Reflect on SYRO-MALABAR SUNDAY MASS SCRIPTURE READINGS

ഈ സാം നിനെ ഇന് ഏൽപ്പി കുകയാണ്. ഈ വിശാസപ്രവൃംപന തോടെ സാം ഉടനെതെനെ നിനെ വെള്ളത്തിൽ മുകുവാനും വെള്ളത്തിൽ നിന്നു ഉയർത്തുവാനും പോകുകയാണ്. നിരുൾ ജീവിതം മുഴുവൻമുള്ളും സഹചാരിയും രക്ഷാധികാരിയുമായി ഈ വിശാസം നിനകൾ സാം രേമേൽപ്പിക്കുന്നു. മുന്നു വ്യക്തികളിലായിരിക്കുന്ന ഒരു ദൈവികപ്രക്രൂതി തിലും ശക്തിയിലുമുള്ള വിശാസമാണിത്; ഈ മുന്നു വ്യക്തികളെയും വ്യതിരിക്തരീതിയിലാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. സത്യയുടെയോ പ്രക്രൂതിയുടെയോ കാര്യത്തിൽ ധാതൊരു ഏറ്റക്കുറച്ചിലുമുള്ളാത്തതാണ് ഈ ദൈവപ്രക്രൂതി; ഉയർച്ചയ്ക്കു നിഭാനമായ ദ്രോഷ്ഠം നിലയോ താഴ്ചയ്ക്കു നിദാനമായ അധ്യാനിലയോ ഇവിടയില്ല. മുന്നു അനന്തവ്യക്തികളുടെ അനന്തമായ പൈക്കുമാണത്. വ്യതിരിക്തമായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഓരോ വ്യക്തിയും ദൈവമാണ്. ഒരുമിച്ചു

ബഹുമോർഫിസം

ജോയേൽ 2:18-26, രോമ 5:1-15, തേവഹനാൻ 16:12-15

‘എല്ലാറിലും ഉപരിയായി ഈ വിശാസനിക്ഷേപം പരിരക്ഷിക്കുവിൻ; ഈ വിശാസനിക്ഷേപത്തിനുവേണ്ടി യാണ് സാം ജീവിക്കുന്നതും സമരം ചെയ്യുന്നതും. ഇതിനെ ഏൻ്റെ

സഹചാരിയായി കൊണ്ടുനടക്കുവാൻ സാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാ ദുഃഖ ദുരിതങ്ങളും സഹിക്കുവാനും സർവ സന്തോഷങ്ങളും ത്യജിക്കുവാനും എന്ന ശക്തനാക്കുന്നത് ഇതാണ് : പിതാവില്ലും പുത്രനില്ലും പരിശുഡാ ത്വാവിലുമുള്ള വിശാസപ്രവൃംപനം.

സജീവ് പാരേക്കാട്ടിൽ

പരിശീലനക്കുമേഖൾ ദൈവം ത്രിയൈകമാണ്. എൻ എക്ക് ദൈവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമേഖലേക്കും മുന്നു ദൈവിക വ്യക്തികളും എന്ന തേജസ്സുകാണ്ട് വലയം ചെയ്യുന്നു. എൻ മുഖരെയുംപറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമേഖലും ഏകദൈവത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നു. ’

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലുള്ള
വിശാസത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ദൈവ
ശാസ്ത്രത്തിപുണ്ണനായ വിശുദ്ധ ശ്രിഗതി
നസിയാന്നസൻ കോൺസ്ലൂസ്റ്റി
സോപ്ലിളിലെ അഞ്ചന്നാന്നാർമി
കൾക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്
ഇപ്രകാരമാണെന്ന് കത്തോലിക്കാ
സഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം
ബേബ്പ്ലെട്ടുത്തുന്നുണ്ട് (ബന്ധം രണ്ട്,
അധ്യായം ഒന്ന്, ബണ്ണിഡിക 2, നമ്പർ
256). ഈ ട്രിനിറ്റി സബ്സിഡേ ആണ്.
പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ തിരുനാൾ
ഞായറാണ്. വിശുദ്ധ ശ്രിഗതിയുടെ
ഭാഷയിൽ, നമ്മുടെ വലയം ചെയ്യുന്ന
ദൈവിക തേജസ്സിന്റെ തിരുനാളാണ്.
സത്തയിൽ ഓനായിരിക്കുമേഖലാണ്.
ആളുത്തത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്ന
സ്വന്നഹത്തിന്റെ തിരുനാളാണ്.

ഇത്രമേൽ തേജസ്സും ഇത്രമേൽ
സ്വന്നഹവും ഇത്രമേൽ ആനന്ദവും
നമ്മുടെ വലയം ചെയ്യുന്ന മറ്റാരു
തിരുനാളിലും ഒരു കത്തോലിക്കാ
ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം പരിശുദ്ധ
ത്രിത്വത്തിലുള്ള ജീവിതമാണ്.
പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും
പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നുമാണ് ആ
ജീവിതം സമാരംഭിക്കുന്നത്.
പിതാവിലുംദൈവയും പുത്രനിലുംദൈവയും
പരിശുദ്ധാത്മാവിലുംദൈവയുമാണ് അത്
മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. പിതാവിലും
പുത്രനിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിലുമാണ്
ഒടുവിൽ അത് വിലയം പ്രാപിക്കുന്നത്.
'എറ്റവും ദുർഗഹമായ ഹസ്യം'
എന്നാണ് പരിശുദ്ധ ത്രിത്വം
വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. വിശുദ്ധ
അഗസ്ത്യിനപ്പോലെയുള്ള മഹാമനുഷ്യന്
ധ്യാനിച്ചിട്ടും കാര്യമായി വഴണ്ണാതെ
മഹാരഹസ്യം! പക്ഷേ, ദുർഗഹം
എന്നതിനാൽ അനുഭവിക്കാനാവില്ല
എന്നർത്ഥമില്ല. 'മനസ്സിൽ ആകാൻ'

പ്രയാസമാണെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ
അനുഭവിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.
അക്ഷരങ്ങൾക്കും വ്യാവ്യാനങ്ങൾക്കും
വഴങ്ങാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിലും
നുകർന്ന ജീവിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.
നമ്മുടെ എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും
വിശദീകരിക്കാനും വ്യാവ്യാനിക്കാനും
നമുക്ക് കഴിയാറില്ലപ്പോ. അതുകൊണ്ട്
മാത്രം അവയെ നിരാകരിക്കാനും
മുല്യമില്ലാത്തതായി കരുതാനും
കഴിയില്ല. അതുപോലെയാണ് പരിശുദ്ധ
ത്രിത്വം എന്ന ദൈവികരഹസ്യവും.
നമ്മുടെ ചെറു ഹൃദയങ്ങൾക്ക്
സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെ പിതാവും
പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായി
അറിയാനും അനുഭവിക്കാനും സ്
ന്നഹിക്കാനും ആരാധ്യക്കാനും
പ്രഹ്ലാഡിക്കാനും കഴിയുന്നു
എന്നതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ
എറ്റവും വലിയ അടുത്തം. ഈ
അടുത്തതെങ്കിലും
അവവോധമുള്ളവരാകാനാണ് പരിശുദ്ധ
ത്രിത്വത്തിന്റെ തിരുനാൾ നമ്മുടെ
ക്ഷണിക്കുന്നത്.

ത്രിയൈകത്വം X ത്രിമുർത്തിത്വം

a union of three in one; state of being three; triad ത്രിത്വം; ത്രികോ;
ത്രിയൈകത്വം, Christian concept or doctrine of God - head representing three spirits ie, Father, Son, and Holy Spirit പിതാവ്,
പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന
ക്രിസ്തീയ ദിവ്യത്രി; ത്രിയൈകത്വം വാദം എന്നൊക്കെയൊണ്ട് trinity എന്ന
വാക്കിന് നിശ്ചിതം നൽകുന്ന
അർത്ഥവിശദീകരണം. ഇവിടെ Trimurti
എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവിശദീകരണം
പരിശേഖിക്കുന്നത് പ്രസക്തമാണ്. the
concept of the co-ordinated or combined
existence of the Hindu Gods as Brahma, Vishnu
and Maheswara ബ്രഹ്മ - വിഷ്ണു -
മഹേശ്വരമാരായി സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്ന
ഹൈന്ദവ ത്രിദൈവത്വാസങ്കല്പം
എന്നാണ് ത്രിമുർത്തി എന്ന വാക്കിന്റെ
വിശദീകരണം.

ഹൈന്ദവയർമ്മത്തിലെ ത്രിമുർത്തി
ത്രി സങ്കല്പവും ദ്രോഗ്നതവിശ്വാസ
ത്രിലെ ത്രിയൈകത്വവും തമ്മിൽ

യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല എന്ന വസ്തുത
പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ത്രിമുർത്തി
ത്തിൽപ്പെട്ട മുന്നു വ്യത്യസ്ത ദേവയാരെ
കുറിച്ചുള്ളതാണ്. ത്രിത്വം അമവാ
ത്രിയൈകത്വമാകട്ടെ മുന്നാളുകളെങ്കിലും
നൗണ്യിൽക്കുന്ന ദ്രോഗ്നതയെങ്കിലും
ചുള്ളേതാണ്. ‘അതുപോലെ ഇതു’
എന്ന സാമാന്യധാരണയിൽ
അടിസ്ഥാനമില്ലെന്ന് സാരം.

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വം - അഴകും ആകാരവും

മറ്റല്ലാം എന്നപോലെ പരിശുദ്ധ
ത്രിത്വത്തെയും നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി
യത് യേശുക്രീസ്തുവാണ്. പരിശുദ്ധ
ത്രിത്വത്തിന്റെ രൂപവും ഭാവവും ലയവും
ഭാവണ്യവും ഭാനവും ഭാത്യവുമെല്ലാം
നമ്മുടെ പരിപ്പിച്ചത് യേശുവാണ്. യേശു
പരിപ്പിച്ചതിനാലാണ് ത്രിയൈകത്വം
സത്യമാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നത്.
ദൈവം സ്കേപ്പഹമാണെന്ന്
വെളിപ്പെടുത്തിയത് യേശുവാണ്.

കാൽവരിയിലെ കുറിശിൽ അവൻ
ശാശ്വതീകരിച്ചത് ആ സത്യമാണ്.
ദൈവം ത്രിത്വമാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി
യതും യേശുവാണ്. യേശുവിന്റെ
അഞ്ചന്നാന്ന വേളയിലും രൂപാന്തരി
കരണ സമയത്തും മരണവിനാഴിക
യില്ലാം ഉത്ഥാനമുഹൂർത്തത്തിലും
ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ട് ആളുകളുടെയും
സാന്നിധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ‘എവിടെ
യെല്ലാം സ്കേപ്പഹമുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം
ഒരു ത്രിത്വമുണ്ട്. സ്കേപ്പഹക്കുന്ന വ്യക്തി, സ്കേപ്പഹിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി,
സ്കേപ്പഹത്തിന്റെ ഒരു ഉറവ്’ എന്ന
മനോഹരമായ വാക്കുകൾ വിശുദ്ധ
ആഗസ്തീനോസിന്റെതാണ്. സ്
ന്നഹിക്കുന്ന വ്യക്തി യേശുവാണെന്നും
സ്കേപ്പഹിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി നാം
ഓരോരുത്തരുമാണെന്നും കരുതുക.
അങ്ങനെയെങ്കിൽ സ്കേപ്പഹത്തിന്റെ
ഉറവ് ആരുടേതായിരിക്കും?
യേശുവിന്റെതായിരിക്കുമോ? തന്റെതു
മാത്രമായ സ്കേപ്പഹ
കൊണ്ടായിരിക്കുമോ അവൻ നമ്മുടെ
സ്കേപ്പഹിക്കുന്നത്? ആയിരിക്കില്ല.
സ്കേപ്പഹത്തിന്റെ ആ ഉറവ്
ഉത്തേവിക്കുന്നത് പിതാവിൽ നിന്നാണ്.
പിതാവിന്റെ സ്കേപ്പഹമാണ് യേശു

നമുക്കു നൽകിയത്.

തനിക്കുശ്രേഷ്ഠം ആ സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ചൊരിയാ നാണ് അവൻ നമുക്ക് പരിശുഖാ ത്വാവിനെ നൽകിയത് (രോമ 5:5). പരിശുഖ ത്രിത്വത്തിൽ രഹസ്യം എന്നത് സ്നേഹത്തിൽ രഹസ്യമാണ്. നമ്മുടെ ദൈവം ത്രിത്വമായിരിക്കുന്നത് സ്നേഹിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്; സകലതും നൽകി നമുക്ക് സ്നേഹിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. പിതാവ് പുത്ര നെയ്യും പുത്രനിലും പരിശുഖാത്മാ വിനെയും നൽകി നമുക്ക് സ്നേഹി ക്കുന്നു. പുത്രൻ തനുത്തനെയും താൻ മരണത്തിലും പരിശുഖാ ത്വാവിനെയും നൽകി നമുക്ക് സ്നേഹി ക്കുന്നു. പരിശുഖാത്മാവ് യേശുവിലും കൈവന രക്ഷ സ്വന്മാക്കാൻ നമുക്ക് സഹായിച്ചും ദൈവത്തെ പിതാവേ എന്ന് വിളിപ്പിച്ചും (രോമ 8:15) നമുക്ക് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല നിക്ഷേപങ്ങൾ കാത്തുസുക്ഷിക്കാൻ ശക്തി തന്നും (2 തിമോത്തേയോസ് 1:14)

സർഗ്ഗാമുഖരായി നമുക്ക് നയിച്ചും നമുക്ക് സ്നേഹിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, സ്നേഹം എന്ന പരമസത്യത്തിൽ വിന്യാസത്തിനും വിനിമയത്തിനും വേണ്ടിയാണ് ദൈവം ത്രിത്വമായിരിക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ടാണ്, ‘ദൈവം തനിച്ചായിരുന്നുകിൽ, ഏകാന്ത നായിരുന്നുകിൽ, അനന്തകാലം മുതലേ സ്നേഹിക്കാൻ അവിടുത്തേക്ക് കഴിയു മായിരുന്നില്ല’ എന്ന് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ യുജന്മതവോധന ശ്രമമായ ‘യു കാറ്റ്’ പിളിക്കുന്നത്. ’നിങ്ങൾ മകളായതുകൊണ്ട് ആശ്വാ ! - പിതാവേ! എന്നു വിളിക്കുന്ന തന്റെ പുത്രൻ ആത്മാവിനെ ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു’ (ഗലാ. 4:6) എന്ന വചനത്തിലും എത്ര ധന്യാത്മകമായാണ് പരിശുഖ ത്രിത്വത്തിൽ ലയലുംന്നുങ്ങൾ പറലോസ് അപ്പസ്തോലൻ അടയാള പ്രടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെല്ല; പിന്നെയോ, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് തന്റെ പുത്രൻ ആത്മാവിനെ അയച്ച പിതാവിന്റെതാണ്!

കറുത്ത നക്ഷത്രങ്ങളെ പുൽക്കാൻ കൊതിച്ച നമുക്ക് സ്നേഹപിച്ച വീണ്ടുതെ പുത്രന്റെതാണ്! നിത്യനിർവ്വച്ചിയായി നമ്മിൽ നിന്നുന്ന പരിശുഖാത്മാവിന്റെതാണ്! നമ്മുടെ ഹൃദയം പരിശുഖ ത്രിത്വത്തിൽ അധിനിവേശ സാമാജ്യമാണുന്നാണ് പരിശുഖ ത്രിത്വത്തിൽ തിരുനാൾ ആത്യനികമായി നമുക്ക് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

ഭട്ടമോർഫിസം

പരിശുഖ ത്രിത്വത്തിലുള്ള നമ്മുടെ ആന്തരികജീവിതത്തെ സമഗ്രമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന പദ്മാം. ഭട്ടമോർഫിസം. the existence , property or condition of an organisam in three distinct forms as in certain butterflies ഒരു ജീവിയുടെ മുന്നു പ്രത്യേക രൂപങ്ങളിലുള്ള ഘടനാവ്യവസ്ഥ എന്നാണ് ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. സൃഷ്ടിപ്പബന്ധത്തിലെ സമസ്ത സൗംഘ്യങ്ങളുടെയും മിനിയേച്ചറായി നമ്മുടെ മുന്നിൽ പാരിയെത്താറുള്ള ശലഭങ്ങളാണ് ഭട്ടമോർഫിസത്തിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണം. നമ്മൾ കാണുന്നത് വർണ്ണപ്രക്രിയയും ശലഭത്തെത്തയാണ്. എന്നാൽ, അതിന് ലാർവ, പ്രൂപ എന്നീ രണ്ടു മുൻ്നരുപങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടും ശലഭ തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലെ സുപ്രധാന മായ ഘടനാ വ്യവസ്ഥകളാണ്. ലാർവയില്ലാതെ പ്രൂപയില്ല; പ്രൂപയില്ലാതെ ശലഭമില്ല. മുന്നു വ്യവസ്ഥ കർക്കിം തന്ത്രായ സവിശേഷതകളുണ്ട്; അതിലുപരിയായി മുന്നും തമ്മിൽ അശായമായ പരസ്പരബന്ധമുണ്ട്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഈ ഉദാഹരണ തിലുടെ ത്രിമാനമായി സങ്കല്പിച്ച നോക്കു. ഇഹലോകത്തിൽ ശരീരത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ‘താൻ’ ആണോ യാർത്ഥം താൻ? ഇപ്പോൾതെ മുർത്തമായ യാമാർത്ഥ്യം ഈ കാണുന്ന നാൻ ആണെങ്കിലും ഇതിനുമുൻപ് നാൻ മറ്റാരു യാമാർത്ഥ്യം നാനുവോ? എനിക്കായി നിശ്ചയിച്ച ഓട്ടം പുർത്തി യാകുന്നോ ഇപ്പോൾ മുർത്തമായി കാണപ്പെടുന്ന ഈ നാൻ അമുർത്ത

മായ മറ്റാരു ഞാനായി മാറുമോ? മുന്നു രൂപങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ മുന്നു ഞാൻ ഉണ്ടോ? അതല്ല, ഒരേയൊരു ഞാൻ തനുയാണെങ്കിൽ ഏതാണ് യാർത്ഥം ഞാൻ? മുന്നും ചേർന്നതാണോ? അതോ ഓനിൽ നിന്ന് മറ്റാനിലേക്ക് ഞാൻ പരിണമിച്ച വളരുകയാണോ? ചോദ്യങ്ങൾ നിരവധിയാണ്! എനിക്ക് ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന ഈ ഞാനായിരിക്കാം പ്രിയപ്പെട്ട ഞാനെങ്കിലും ദൈവത്തിന് അങ്ങെനെയല്ല. ‘എനിക്കു രൂപം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവിടുത്തെ കണ്ണുകൾ എന്ന കണ്ണു’ എന്ന സക്കിർത്തകരെ വാക്കുകൾ (139:16) സത്യത്തിൽ നമ്മുടെ ലാർവാജീവിതത്തിലേക്ക് വിരക്കചുണ്ടുനില്ലോ? ‘നമൾ ഭാമിക്കൻ സാദ്യശ്യം യർച്ചത്തുപോലെ തനെ സംശയിയരെ സാദ്യശ്യവും യർക്കും’ എന്ന അപ്പസ്തോലന്റെ ഉറച്ച വാക്കുകൾ (1 കോറി. 15:49) നമ്മുടെ ശലജീവിത തിന്റെ കാഡളയന്ത്രയല്ല? ചുരുക്ക തിന്തിൽ, രണ്ട് തീയതികൾക്കിടയിലുള്ള ഓട്ടപ്പാച്ചിലല്ല നമ്മുടെ ജീവിതം; പിന്നെയോ, ജനനമോ മരണമോ ഇല്ലാതെ ജീവിതാണ് ദൈവത്തെ അവബോധമാണ് എന്ന അവബോധമാണ് ഭട്ടമോർഫിസം. സത്യത്തിൽ നാം ജനിക്കുന്നു മില്ല, മരിക്കുന്നുമില്ല. ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന മുഹൂർത്തങ്ങളിൽ നമുക്ക് transfiguration സംഭവിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. നമ്മുടെ ആത്മാവും ജീവനും ലാർവയിൽ നിന്ന് പ്രൂപയിലേക്കും പ്രൂപയിൽ നിന്ന് ശലഭത്തിലേക്കുമുള്ള നിത്യമായ രൂപപരിണാമങ്ങളിലും കടന്നുപോകുന്നു. ഈ രൂപപരിണാമ പ്രാപ്തി ത്രിത്വാത്മകനായ ദൈവ തിന്റെ ഭാനവും സമ്മാനവുമാണ്. മുന്നു ഘടനാവ്യവസ്ഥകളിലും പരിശുഖ ത്രിത്വത്തെക്കും അശായമായ സ്നേഹം ആപുന്തെ അടയാളം അനുഭവിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നു എന്നതാണ് നമുക്ക് സംബന്ധിച്ച ഏറ്റവും വിസ്മയകരമായ സത്യം. രൂപം ലഭിക്കുന്നതിന് മുൻപേ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുഖാത്മാവിന്റെയും സ്നേഹം അപേക്ഷാർഹമായിരുന്നു. രൂപം ലഭിച്ച തിന്തിൽ ശേഷമുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതം

ദൈവത്തിന്റെ ത്രിത്വാത്മക
സ്നേഹത്തിലുള്ള ജീവിതമാണ്.
ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന രൂപത്തിലാകട്ട
പിതാവിലും പുത്രനിലും
പരിശുഖാത്മാവിലും വിലയം
പ്രാപിച്ചുള്ള ജീവിതമായിരിക്കും
നമ്മുടെ.

മറ്റാരു വീക്ഷണക്കോണിലും
ദൈവമോർഹിസം നമ്മുട്ട് മനസ്സിലാക്കാം.
നമ്മുടെ ആത്മീയ ജീവിതം ലാർവ,
പ്യൂപ, ഘട്ടങ്ങൾ പിനിട് ഫലഭായക
മായ ശലഭ ജീവിതത്തിലേക്ക് വളരുന്നു
ണ്ണോ? അതോ നമ്മുടെ സാക്ഷ്യജീവിതം
വളരുന്നു വികസിക്കാതെ ലാർവ, പ്യൂപ
ഘട്ടങ്ങളിൽ അകാലമൃതു വരിച്ചിട്ടു
ണ്ണോ? നമ്മുടെ വിശ്വാസവോധ്യങ്ങൾ,
നാം വായിക്കുകയും അർത്ഥം
ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്ത നൃഗുക്കണക്കിന്
ദൈവവചനങ്ങൾ, നമ്മുടെ
ജീവിതത്തിൽ ദൈവം ചൊരിഞ്ഞ
സവിശേഷമായ കൃപകൾ, ഭാനങ്ങൾ,
വിസ്മയകരമായ ദൈവാനുഭവങ്ങൾ -
ഇവയെല്ലാം ചേരുന്ന് നമ്മുടെ ആത്മാ
വിനെ ശലജീവിതത്തിന്റെ ആനന്ദ
ത്തിലേക്കും നിർവ്വൃതിയിലേക്കും
നയിക്കുന്നുണ്ണോ? ‘എന്നെ കാണുന്നവൻ
പിതാവിനെ കാണുന്നു’ എന്ന
യേശുവചനം നമ്മിൽ ശലഭമായി
ടുണ്ണോ? ‘എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
എൻ്റെ വചനം പാലിക്കും. അപ്പോൾ
എൻ്റെ പിതാവ് അവനെ സ്നേഹിക്കു
കയും ഞങ്ങൾ അവൻ്റെ അടുത്തുവന്ന്
അവനിൽ വാസമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും’
എന്ന യേശുവചനം (യോഹനാൻ 14:23)
നമ്മിൽ ശലഭമായിട്ടുണ്ണോ? ഈ
ജീവിതത്തിനു വേണ്ടി മാത്രേ ക്രിസ്തു
പിൽ പ്രത്യാശ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണെങ്കിൽ
നമ്മൾ എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംകാർ
നിർഭാഗ്യരാണ്? എന്ന അപ്പസ്തോലന്റെ
വാക്കുകൾ (1കോറി. 15:19) നമ്മിൽ
ശലഭമായിട്ടുണ്ണോ? ഉള്ളിൽ ഉംച്ച
നമകൾ സ്നേഹത്തിന്റെയും
കരുണയുടെയും കർമ്മങ്ങളായി
മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക്
ചീരുക്കിച്ചെത്തിയിട്ടുണ്ണോ? അങ്ങ
നെയ്യാക്കു സംഭവിച്ചുള്ളണങ്ങിൽ

മാത്രമേ നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ മെറ്റ
മോഹസിന് ശുപേരുവസായി ആകുക
യുള്ളു. ഒടുവിൽ ആ പുവാടിയിൽ,
തോട്ടക്കാരരണ്ട് തിരുമുസിലുള്ള
ആനന്ദനടന്തതിന് അപ്പോൾ മാത്രമാണ്
നാം സംപ്രാപ്തരാകുന്നത്.
അനാറിമുതലേ ഒരുക്കപ്പട്ടിരിക്കുന്ന
സ്നേഹമയും നുകരാൻ, നാമാകുന
ശലഭങ്ങൾ കൃതാർത്ഥതയോടും
ധന്യതയോടും കുടു ചീരുക്കിച്ചെ
തകുന്നത് കാണാനാണ് പിതാവും

പുത്രനും പരിശുഖാത്മാവുമായ
തോട്ടക്കാരൻ കാത്തിരിക്കുന്നത്.

മറ്റൊരും ഉണ്ടക്കിലും ആ
പുത്രനാപ്പിൽ നാമിലെല്ലകിൽ, നമെ
എപ്പോഴും വലയം ചെയ്യുന്ന തേജ
സ്നാർന്ന രൂപ സ്നേഹം പരാജയപ്പെട്ടു
മെന്ന അവബോധം നമ്മുടെ
ആത്മശലഭങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നത്.

**പരിശുഖ ത്രിത്വത്തിന്റെ
തിരുനാൾ മംഗളങ്ങൾ.**